

blive ordnet ganske, som han synes at forudsætte, til næste Aar, men derom kunne vi tale til den Tid. Det er ganske anderledes komplicerede smaa Forhold end ved Ordningen af Postexpeditioner, og jeg tror ikke, at det vil lykkes i Forveien at lægge et Budget, saa at sige, for den Slags Ting, men som sagt, det kunne vi tale om ad Aare. Forslaget under Nr. 94 gaar ud paa at bevillige 100,000 Kr. som Bidrag til Anlæg af en Jernbane fra Viborg til Aalestrup. Men det ærede Udvalg veed, at dette indirekte tilige bethder, at man er enig i den Ordning, der er beskrevet i det medfølgende Bilag, nemlig at Amtet overtager Koncessionen, og at man derfor stiller Forpagtningsafgiften til Amtets og ikke til Aktionærenes Raadighed, idet der slet intet Aktieselskab er dannet. Det har sin Betydning overfor Staten, idet den har forbeholdt sig Aktieret lige med Andre. Da Amtsrådet er gaaet ind paa at overtage Koncessionen, og der ikke er dannet noget Aktieselskab, har man troet at kunne stille Forpagtningsafgiften til Raadighed for Amtsrådet, og der iøvrigt er Enighed mellem Ministeriet og Amtsrådet om, hvorledes dette Forhold skal ordnes, ogsaa med Hensyn til den Sum, der skal ydes i Forpagtning af Driften. Naar Forslaget vedtages, bethder det altsaa, at man nu kan skride til Anlæg af Banen fra Viborg til Aalestrup, og at Staten kan overtage Driften paa de Vilkaar, der ere aftalte mellem Amtsrådet og Ministeren eller mellem Koncessionshaveren og Ministeren, om man saa vil. Jeg har tilbage at omtale Vædringsforslaget under Nr. 95, som er tiltraadt af et Mindretal. Det angaar Anlæg af Dæmninger og Broer med Videre ved Kallehave og Koster samt Dækning af Halvdelen af Udgifterne ved Afsløsning af Færgeprivilegierne ved bemeldte Færgesteder. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valokreds (Lutein) motiverede jo udførlig sin Tiltræden af Forslaget, men det synes næsten nødvendigt, at jeg siger Noget derom, skjøndt man egentlig burde kunne forudsætte, at det ikke skulde have været nødvendigt, i alt Fald saa nødvendigt, som det viser sig. Dette Spørgsmaal blev reist af det ærede Finantsudvalg i December Maaned overfor mig, og allerede den Gang forhandlede det saa at sige i sine Enkeltheder, idet der fra tidligere Tid forelaa et Forslag og et Overflag med Hensyn til dette Forhold. Dette forelaa som en Del af et Jernbaneanlæg, der var paatænkt fra Kallehave til Bordingborg. Man spurgte mig, om man ikke kunde ordne dette særlige Forhold med Overfarten til Møen. Jeg svarede, at forudsat at man kunde

komme til Enighed med Privilegiehaverne ved Færgestederne om de afstode deres Færgeret, og man kunde komme til Enighed med Amtsrådet, saa at Afstaaelsen var ordnet, kunde det ske. Der var saaledes en Del at ordne. Det lykkedes at komme til Enighed med Amtsrådet, og dette at blive enig med Færgeprivilegiehaverne, og jeg stiller nu, saa tidlig som jeg er i Stand dertil, og saa tidlig som man har kunnet vente det, et Forslag, hvori ogsaa Afsløsning af Færgeretten er indbefattet. Altsaa kan denne Sag ikke siges at være forelagt sent for Finantsudvalget; den er fuldstændig forberedt, thi den er forhandlet allerede før Jul. Sagens Ordning er paatræbet af Finantsudvalget den Gang, man talte den Gang derom, og jeg har stillet Forslag i Hensyn til den Overforing, jeg fik den Gang, naturligvis efter at Sagen er bleven undersøgt. Jeg mener, at hvad man her er kommen til, vil kunne siges at være en tilfredsstillende Ordning. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem, der talte for Forslaget, anførte, at der er neppe noget Sted i Danmark, hvor Overfartsforholdene ere saa uheldige som ved Møen særlig i Vintre. Naar man gaar til de Anlæg, som her ere foreslaede af Hensyn til Overfarten om Vinteren — thi om Sommeren ere Overfartsforholdene bedre — bethder det, at det Dampskib, som man nu har til Raadighed til Overfarten mellem Masnedssund og Stege, vil om Vinteren, naar kun Overfart ikke kan besørges, faae Station der, saaledes at det gaar mellem de to nævnte Broer. Om det bliver det samme eller et andet Dampskib, er for saa vidt ligeegyldigt, men den Overfart, som Postvæsenet besørger eller giver Subvention til mellem Masnedssund og Stege, vil, naar der er Isforhold, faae den Form, at den gaar mellem de to Broer ved Kallehave og Koster. Der er altsaa ikke Tale om store og nye Anstaltelser, men kun om, at den Postfart, man allerede har, under Isforhold overflyttes dertil, og der er al Sandsynlighed for, at man til Stadighed kan holde denne Fart, i alt Fald naar man tager Limfjordsforholdene til Maalestof, hvor der tidligere var lignende Forhold. Altsaa medens man nu har en yderst slet og mangelfuld, tildels farlig og uheldig Forbindelse, faaer man en ret god Forbindelse, jeg siger ikke en ligesaa god som ved en fast Bro eller en Dampfærge, som af flere Grunde ikke godt kan ligge der, men jeg tror, at det er rigtigt at gaa ind derpaa. Jeg veed meget vel, at hvad der nu staar i Veien, er Duffet og Haabet om et Jernbaneanlæg ved Hjælp af udenlandske Penge, som man ser i stort Perspektiv. Jeg